

ת"פ 53239/12/13 - מדינת ישראל נגד מאיר שמעון מלכה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 53239-12-13 מדינת ישראל נ' מלכה

10 בפברואר 2016

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

נגד
מאיר שמעון מלכה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ריבה מנשה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום בעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין לפי סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום ויורשע בגינו.

לעניין העונש- יעתרו הצדדים במשותף לענישה מוסכמת של 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד מע"ת, ללא רכיב קנס.

3. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 2.11.15 עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לביצוע העבודות והומלץ על שיבוצו ב"צ"ימס" כפר סבא.

על סמך מכתב מרופא מטפל והצהרת בריאות עולה כי הוא בריא בדרך כלל, לא מטופל בתרופות באופן קבוע לדבריו, אך עדיין מופיע ברשומה רפואית תרופה אנטי דיכאונית.

לדבריו מעל לעשור שאינו מטופל בתרופות כלל, שולל מגבלות גופניות, שולל שתיית אלכוהול בתדירות גבוהה ושימוש בסמים. נמצא כי הוא כשיר לכל עבודה ללא מגבלה.

עמוד 1

הנאשם בן 56, נשוי ואב לחמישה ילדים תושב כפר סבא, בוגר 8 שנות לימוד, שרית שירות צבאי מלא, העלה בעת הריאיון קשיים כלכליים רבים הצפויים בעת ביצוע עבודות השירות.

4. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1959, ללא עבר פלילי או מב"דים תלויים ועומדים נגדו.

הודה והורשע כי ביום **14.10.13** העסיק את מוחמד מרעבה בביתו בעבודות שיפוצים, וזאת כשבמועד הרלוונטי לכתב האישום שהה זה בישראל שלא כדין ללא אישור כניסה או שהיה בישראל.

הוצג הסדר טיעון הכולל גם הסכמה עונשית - 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, תוך ויתור על רכיב של קנס נוכח נתונים כספיים שנמסרו אודות מצבו הכלכלי של הנאשם, ונוכח משך הזמן בו יבצע עבודות שירות.

החובות של הנאשם הם משנת 1988, 1992.

מחוות דעת הממונה עולה כי מדובר במי שכשיר לרצות עבודות שירות, ואף הביע הסכמתו לכך והוסברו לו תנאי הריצוי.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון באשר הוא ראוי ומאוזן בנסיבות אלה, עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם, ומתיישב עם הערכים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם ציינה בטיעוניה לעונש טענה כי קיים הסכם העסקה חדש עליו חתם הנאשם בינואר 2016, ובסעיף 5 בו הוא נמצא בתקופת ניסיון של 3 חודשים מיום החתימה.

על פי ההסכם אסור לו להיעדר מהעבודה לתקופה העולה על 3 ימים, וניתן לפטר אותו ללא הודעה מוקדמת אם הוא לא יעמוד בתנאי ההסכם.

מפנה למכתבו של המעסיק המסביר את החיוניות שלו בעבודה בהיותו "האוזניים" ו"העיניים" של החברה בשטח.

בהתאם לתצהיר שמצורף לתיק פשיטת הרגל, מדובר באדם קשה יום, הגר עם אמו, לפי הסכם הפירוד מאשתו כל המשכורת מועברת אליה, הוא לוקח משם רק 400-500 ₪ בחודש - ומזה הוא חי.

לאור האמור מתבקש בימ"ש אבקש לקבוע את עונשו במינימום האפשרי בהתחשב במצבו נוכח הנסיבות שהסתברו.

הנאשם הוסיף כי עבר מסכת ייסורים, ולא יכול לעמוד בזה מבחינה נפשית. כיום הוא עובד בחברת אחזקה של

מהנדסי חשמל, זה 4 שנים.

הוא חייב למעלה ממיליון שקל.

הוא הכיר את השב"ח שביקש ממנו עזרה, ולקח אותו למרות שהוא לא קבלן, ולא ידע שאין לו אישור. אף פעם לא לקח עבודות כאלה, ורצה לעזור.

הוא שכיר, עובד מ- 7:30 בבוקר, לפעמים עובד עד 17:00-18:00, לפעמים מתחיל ב- 21:00-22:00 בלילה, תלוי בפרויקט.

המנהל שלו רמז שיכול להיות שכשיחזור (מביצוע עבודות השירות) לא יהיה לו מקום עבודה.

לא היה בטיפול נפשי מזה כמה שנים, אך כיום נוכח הבעיות הכלכליות והמועקה שחש- חושש מבחינה נפשית. יש לו ילדים בצבא ושני נכדים קטנים, וזו בושה בשבילו.

לא התכוון להגיע למצב הזה, מעד, עשה טעות, ולא ידע מה זה אישור חקלאי.

מתחרט ומצטער על מה שעשה.

5. דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים ולראיות לעונש, הגעתי לכלל מסקנה כי מכלל הנסיבות החריגות שהובאו בפניי - קיימת הצדקה לסטות מהסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים, ולהקל עם הנאשם.

בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, נ"ז (1) 577 עמד בימ"ש העליון באריכות על מקומם של הסדרי הטיעון בהליך הפלילי, והיחס בינם לבין תפקידו של בית המשפט בבואו לעסוק במלאכת גזירת הדין. וכך נקבע-

"...ניתן לקבוע כי בבית-משפט זה הסתמנו שני זרמים מרכזיים שלצדם זרמו יובלים מסתעפים. הזרם האחד מייחס משקל מכריע לגזירת העונש הראוי בידי בית-המשפט. בצדו האחד של זרם זה עומדת גישת השופט א' גולדברג שלפיה הסדר הטיעון צריך לבטא את העונש הראוי על-פי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של העבריין, ואל לו לסטות באופן משמעותי מהעונש שהיה נגזר אלמלא נערך ההסדר. לפי גישה זו, גם אין להביא בחשבון את הרקע להסדר הטיעון או את חולשת הראיות בתיק. מן הגישה האמורה מסתעפות גישות גמישות יותר השמות את הדגש על תפקידו המרכזי של בית-המשפט בהטלת העונש, אך מביאות בחשבון בהליך גזירת הדין, בין היתר, גם את ציפיות הנאשם, את עמדת התביעה ואת קיום ההסדר... ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים

ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית- המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. כמו בכל הליך של גזירת הדין, ייתן בית-המשפט דעתו גם על הנסיבות האישיות של הנאשם ועל שיקולי מדיניות של ענישה ראויה, ויתחשב בכל אלה.

הגם שכלל יסוד הוא כי בתי המשפט יטו לכבד הסדרי טיעון בשל טעמים של יעול וחיסכון בזמן שיפוטי ואינטרס הסתמכות הנאשם, עדיין שומה על בית המשפט כי ישוב ויבחן את מכלול השיקולים בכל מקרה לגופו, על כי ביהמ"ש אינו חותמת גומי לאישור הסכמות הצדדים ללא שיקול דעת מצדו (ת"פ 28670-02-12 מדינת ישראל נ' אבו זהרה (לא פורסם, מיום 13.5.12)).

ברוח זו קבע בימ"ש המחוזי בתפ"ח (תל-אביב-יפו) 1039/05 מדינת ישראל נגד א' ו' י' (לא פורסם, מיום 30.11.05) כדלקמן -

"שיקול הדעת אם יש הצדקה לאישור הסדר הטיעון נבחן בראש ובראשונה עפ"י טיבם של השיקולים שהביאו לעריכת ההסדר תוך הבאה בחשבון של העניין הציבורי שיש בדרך כלל בכיבוד הסדרי טיעון ומתן משקל משמעותי לציפיותיו של הנאשם לאישור הסדר הטיעון אל מול האינטרס שלא להטיל עונש החורג באופן קיצוני ובולט מן העונש הראוי בנסיבות העניין, כשהכלל הינו כיבוד הסדר הטיעון והיוצא מן הכלל הינו אי כיבודו"

לאור האמור, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה בה הורשע הנאשם - מצאתי כי יש בנסיבותיו האישיות החריגות כדי להצדיק חריגה לקולא מהעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הגם שעונש זה מצוי במתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם, **הנע בין חודשיים מאסר בעבודות שירות ועד לתשעה חודשי מאסר בפועל.**

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על ריבונותה של המדינה וזכותה האלמנטרית לפקח על הנכנסים ויוצאים בגבולותיה, לצד שמירה על שלום הציבור וביטחון.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה כי ביום **14.10.13** העסיק הנאשם בעבודת שיפוצים ברחוב בכפר סבא תושב האזור ששהה בישראל שלא כחוק וללא היתרי עבודה וכניסה.

הגם שלא נגרם נזק הלכה למעשה, הרי שהנזק שצפוי היה להיגרם מהעסקת שב"ח בתחומי ישראל הינו גדול, מקום בו בהעדר פיקוח על כניסתו- נמנעת היכולת לעמוד - על טיבו ומניעיו, וקיימת סכנה של מעורבותו בפעילות עבריינית- פלילית או ביטחונית כפי שקורה לא אחת במציאות חיינו (סעיף 40ט(א)(3) ו(4) לחוק

העונשין, תשל"ז-1977 -להלן: "החוק").

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה ברף הנמוך של הערכים המוגנים, הואיל והגם שמדובר בעבירה בעלת חומרה מיוחדת במדרג החוק, לצד הלנה והסעה של שב"חים - בהשוואה לשהייה בלתי חוקית, הרי שמדובר באירוע יחיד, ובשב"ח אחד.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה עולה כי הנאשם כבן 56, אב לחמישה ילדים וסב לנכדים, ניהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין עד לאירוע דנן, נעדר כל עבר פלילי, ולא שב להסתבך בפלילים אף לאחר מכן (סעיף 40א(11) לחוק).

בנסיבות אלה, לא זו בלבד שמדובר במעידה חד פעמית, שאינה מאפיינת את נופ חייו של הנאשם, אלא שמאז ביצועה חלפו למעלה משנתיים (סעיף 40א(10) לחוק).

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, חסך מזמנו של בימ"ש, וכן הביע צער וחרטה על מעשיו (סעיף 40א(6) לחוק).

מדברי הנאשם ובא כוחו, כמו גם ממסמכים רלוונטיים שהוגשו לבימ"ש, עולה כי הנאשם מצוי במצוקה כלכלית קשה, מקום בו יש לו חובות גדולים של מאות אלפי שקלים במסגרת הליכי הוצאה לפועל, קיים בעניינו צו כינוס, וכיום חי בנפרד מאשתו, גר אצל אמו, ומשלם את כל משכורתו כמזונות לאשתו וילדיו, בהתאם להסכם הפירוד, כשלמעשה חי ממאות שקלים בודדים מידי חודש (סעיפים 40א(1), (2) ו-(3) לחוק).

בתצהיר שהגיש הנאשם, כמו גם בדבריו לבימ"ש, מצטייר מצב פיננסי קשה של הנאשם - הגורם לו לבושה ולמצוקה נפשית רבה.

ולראיה- במסגרת ההסדר נאותה המאשימה לוותר על רכיב הקנס הכספי הניתן תדיר בגין עבירות בעלות מניע כלכלי, ובפרט- בעבירות דוגמת זו בה הורשע הנאשם.

ממסכים רפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי כיום, בדומה לעבר, הוא מצוי במצב מתח, חרדה ודיכאון, ובעבר אף קיבל טיפול תרופתי בהתאם.

הנאשם הגיש אף מכתב עדכני ממעסיקו הנוכחי ממנו עולה כי הוא ממלא שירות חיוני לחברה, וככל שיעדר ממקום העבודה במשך 3 חודשים- בהתאם לעונש המוסכם במסגרת ההסדר- ייאלץ מעסיקו להכשיר ולהעסיק אחר בתפקידו, באופן שיערער ויסכן את המשך העסקת הנאשם במקום.

מהסכם העסקתו של הנאשם מיום 1.1.16, שצורף אף הוא, עולה כי ההסכם תקף ל-3 חודשי ניסיון מיום

חתימתו במהלכה יוכל המעסיק לסיימו בהתאם לשיקול דעתו (סעיף 5.1).

מכלל האמור, קיים אינטרס ברור ומובהק להעדיף את **שיקומו של הנאשם**, שבמצבו הכלכלי תלויים אף בני משפחתו.

בנסיבות אלה השתכנעתי כי יש בהטלת עבודות שירות בעניינו כדי סיכון ממשי שיביא לפיטוריו.

לא זו בלבד כי בעצם ניהול ההליך דן כבר שילם הנאשם מחיר בריאותי וכלכלי יקר, אלא שככל שאכבד את ההסדר כלשונו - עלול הדבר להמיט אסון כלכלי על הנאשם ומשפחתו, הגובר על כל תועלת שתושג בהעדפת שיקולי ענישה אחרים.

אני סבורה כי בעניינו של הנאשם יש ליתן משקל בכורה לשיקול ההרתעה - בעונש הצופה פני עתיד.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שלוש שנים מהיום - שלא יעבור על עבירות מחוק הכניסה לישראל.

ב. תיחתם התחייבות ע"ס 8,000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 60 יום.

6. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

עותק גזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, א' אדר א' תשע"ו, 10 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.